

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

نگاهی به کارنامه حقوق بشری ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه (۶)

گزارش راهبردی ۱۴۰۲/۵۳

آبان ماه ۱۴۰۲

۱۴۰۲۰۰۸۰۵۳

درآمد

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه در مهر و آبان ۱۴۰۲، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی مورد بررسی قرار گرفته است.

خلاصه اجرایی

ایالات متحده آمریکا

در بخش موارد نقض حقوق بشر در ایالات متحده آمریکا به ۶ محور موضوعی اشاره شده که محور نخست آن به محافظت از آزادی بیان در ایالات متحده در بحران اسرائیل/فلسطین می‌پردازد. سازمان دیده‌بان حقوق بشر در گزارشی اعلام و تأکید کرد، در بحبوحه درگیری و جنگ در غزه، حق آزادی بیان در ایالات متحده باید حفظ شود. به گفته گزارش، بسیاری از مردم ایالات متحده در جریان عملیات نظامی فشرده اسرائیل در غزه، از جمله حق اعتراض به جنگ، حمایت از فلسطینی‌ها یا اسرائیل یا مخالفت با اقدامات فراینده یهودی‌ستیزی و اسلام‌هراسی، سرکوب حق بیان آزاد خود را تجربه می‌کنند.

محور دوم به ضرورت محافظت از رأی‌دهندگان انتخابات ۲۰۲۴ در ایالات متحده آمریکا اشاره کرده است. در ۵ نوامبر ۲۰۲۴، رأی‌دهندگان در ایالات متحده در یک انتخابات فدرال رأی دیگری را به صندوق خواهند انداخت که طبق گزارش دیده‌بان حقوق بشر می‌تواند پیامدهای مهمی بر توانایی دولت ایالات متحده در رسیدگی به نقض مداوم حقوق بشر داشته باشد. به اعتقاد دیده‌بان، حق رأی در ایالات متحده با چالش‌های دلهره‌آور مواجه است.

محور سوم به یافته‌های کمیته حقوق بشر در خصوص ایالات متحده آمریکا اختصاص دارد. در این گزارش کوتاه نگرانی‌ها و توصیه‌های اصلی کمیته در مورد اجرای میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی آورده شده است. این کمیته به دلیل افزایش قوانین در سطح ایالتی و موانعی که دسترسی زنان به سقط‌جنین ایمن و قانونی را مختل می‌کند و همچنین در مورد افزایش ابتکارات و اقدامات قانونی که اعمال حق رأی را محدود می‌کند، ابراز نگرانی کرده است.

در محور چهارم به درخواست کارشناس سازمان ملل از آمریکا برای بررسی انتقال مهمات خوشه‌ای به اوکراین اشاره شده است. گزارشگر ویژه شکنجه و سایر رفتارها یا مجازات‌های ظالمانه، غیرانسانی یا تحقیرآمیز، در بیانیه‌ای اعلام کرد دولت ایالات متحده باید در تصمیم خود برای انتقال مهمات خوشه‌ای به اوکراین تجدید نظر کند و هشدار داد که این تسلیحات می‌تواند آسیب جدی و بی‌رویه به غیرنظامیان هم در کوتاه‌مدت و بلندمدت وارد کند.

پنجمین محور این گزارش به پروازهای اخراج اتباع ونزوئلا به منزله نقض قوانین بین‌المللی پناهندگان اختصاص دارد. عفو بین‌الملل در گزارشی به بازگشت غیرقانونی اتباع ونزوئلا از ایالات متحده واکنش انتقادی نشان داده و اعلام کرده آمریکا باید فوراً از بی‌اعتنایی به قوانین بین‌المللی پناهندگان و حقوق بشر دست بردارد و به پروازهای اخراج و بازگشت اجباری به ونزوئلا پایان دهد.

در محور ششم به درخواست سازمان‌های حقوق بشری برای تعلیق تصمیم اخراج هائیتی‌ها از ایالات متحده اشاره شده است. سازمان دیده‌بان حقوق بشر در گزارشی اعلام کرد ایالات متحده همچنان به اخراج اتباع هائیتی علی‌رغم وجود ناامنی شدید در کشورشان ادامه می‌دهد و این اخراج اجباری خطرات زیادی برای آنان به همراه خواهد داشت. اداره مهاجرت و گمرک به برنامه‌ریزی پروازهای اخراج به هائیتی علی‌رغم خطرات جدی برای

زندگی، آزادی و تمامیت جسمی و روانی افراد اخراج شده ادامه می‌دهد. این گروه‌ها از دولت خواسته‌اند همه این پروازها را متوقف کند.

کانادا

موارد نقض حقوق بشر در کانادا، شامل ۱ محور موضوعی است که به گزارش عفو بین‌الملل با موضوع ضرورت حذف اتهامات علیه مدافعان زمین و حامیان آنها در قبایل بومی کانادا می‌پردازد. در این گزارش عفو اعلام کرد که اتهامات وارده به این افراد باید حذف و منقضی شود. مردم بومی که دست به اقدامات مسالمت‌آمیز برای دفاع از سرزمین خود زده‌اند، نباید صرفاً به دلیل استفاده از حقوق خود جرم‌انگاری شوند.

بریتانیا

در بخش موارد نقض حقوق بشر در بریتانیا، به ۲ محور موضوعی اشاره شده که محور نخست آن به ممنوعیت اعتراض مسالمت‌آمیز علیه بی‌عدالتی در سرزمین‌های اشغالی به‌عنوان تهدیدی برای امنیت می‌پردازد. سازمان عفو بین‌الملل در گزارشی به اعتراضات مسالمت‌آمیز در همبستگی با مردم فلسطین و حمایت از تروریسم خواندن آن توسط مقامات اروپایی اشاره کرده است. به گفته گزارش، مقامات تعدادی از کشورهای اروپایی تظاهرات همبستگی فلسطینی‌ها را ممنوع کرده‌اند و مردم را به دلیل ابراز حمایت از حقوق فلسطینیان - چه در ملاءعام و چه به‌صورت آنلاین - مورد آزار و اذیت و دستگیری قرار داده‌اند.

در محور دوم بر لزوم رها کردن طرح انتقال پناهندگی رواندا توسط بریتانیا تأکید شده است. سازمان دیده‌بان حقوق بشر در گزارشی هدف‌گیری جهانی پناهندگان رواندا را مستند کرده است. طبق گزارش، مقامات رواندا و نمایندگان آنها با استفاده از خشونت، مکانیسم‌های قضایی و ارباب سعی در خاموش کردن انتقادهای اتباع رواندایی ساکن در

سراسر جهان دارند. به اعتقاد دیده‌بان، هدف قرار دادن رواندایی‌ها در خارج از کشور، از جمله در بریتانیا، بر اهانت رواندا به هنجارهای حقوق بشر مندرج در سیستم حفاظت بین‌المللی تأکید دارد.

فرانسه

در بخش موارد نقض حقوق بشر در فرانسه، به ۶ محور اشاره شده که محور نخست آن به لایحه مهاجرت فرانسه اختصاص دارد. دیده‌بان حقوق بشر در گزارشی اعلام کرد قانون‌گذاران فرانسه در حال بررسی پیش‌نویس قانون مهاجرت هستند که گفته می‌شود حقوق پناهیجویان و مهاجران را تهدید می‌کند. قانونگذاران باید از اقدامات حفاظتی و رفتار انسانی اطمینان حاصل کنند.

در محور دوم به ممنوعیت تظاهرات در فرانسه به منزله نادیده‌گرفتن حق اعتراض اشاره کرده است. سازمان عفو بین‌الملل در گزارشی اعلام کرد این‌که برگزاری تظاهرات در حمایت از مردم فلسطین در فرانسه ممنوع شده، به منزله حمله جدی و نامتناسب به حق تظاهرات و اجتماعات مسالمت‌آمیز است.

سومین محور این گزارش به همدستی فرانسه با مصر در نقض جدی حقوق بشر پرداخته است. دبیر کل عفو بین‌الملل، در واکنش به بازداشت آریان لاوریل، روزنامه‌نگار تحقیقی فرانسوی، گفته است طبق گزارش این روزنامه‌نگار اسناد فاش شده حاکی از آن است اطلاعات فرانسه برای هدف قرار دادن غیرنظامیان در مصر بکار گرفته شده است.

محور چهارم به نیاز فرانسه برای بررسی بین‌المللی نژادپرستی در پلیس خود اختصاص دارد. به گفته دیده‌بان، قتل ناهل نوجوان کشته‌شده در ماه‌های گذشته توسط پلیس را باید در چارچوب یک الگوی چندین ساله پلیس فرانسه قرار داد که افراد را بر اساس نژاد و قومیت به‌طور نامتناسب هدف قرار می‌دهد. توجه به ویژگی‌ها و مشخصات قومیتی توسط

پلیس فرانسه نه تنها توسط گروه‌های جامعه مدنی، بلکه توسط نهادهای بین‌المللی و ملی حقوق بشر و به‌طور گسترده مستند و محکوم شده است.

پنجمین محور به رویکردهای متفاوت فرانسه درباره عدالت برای قربانیان جنایات سنگین اشاره کرده است. سازمان دیده‌بان حقوق بشر در گزارشی به تغییرات تصویب شده توسط پارلمان در قانون فرانسه اشاره کرده که امکان تعقیب آسان‌تر جنایات جدی مانند جنایات جنگی، جنایات علیه بشریت یا نسل‌کشی را فراهم می‌کند و بیان کرده تغییرات بیشتری در قوانین داخلی مورد نیاز است.

و در **آخرین محور** این گزارش به یافته‌های کمیته‌های حقوق زنان سازمان ملل درباره فرانسه اشاره شده است. کمیته رفع تبعیض علیه زنان سازمان ملل از تعریف بسیار محدودکننده تجاوز جنسی که مبتنی بر عدم رضایت به دلیل خشونت، تهدید یا اجبار است، اشاره و ابراز نگرانی کرده است. همچنین در مورد تشویق سرمایه‌گذاری خصوصی در بخش ورزش زنان نیز توصیه‌هایی مطرح کرده است.

در ادامه به گزارش کامل هر کدام از این کشورها پرداخته شده است.

آمریکا

۱. محافظت از آزادی بیان در ایالات متحده در بحران اسرائیل/فلسطین

سازمان دیده‌بان حقوق بشر در تاریخ ۲ نوامبر ۲۰۲۳، در گزارشی اعلام و تأکید کرد، در بحبوحه درگیری و جنگ در غزه، حق آزادی بیان در ایالات متحده باید حفظ شود.

به گفته گزارش، بسیاری از مردم ایالات متحده در جریان عملیات نظامی فشرده اسرائیل در غزه، از جمله حق اعتراض به جنگ، حمایت از فلسطینی‌ها یا اسرائیل یا مخالفت با

اقدامات فزاینده یهودی‌ستیزی و اسلام‌هراسی، سرکوب حق بیان آزاد خود را تجربه می‌کنند.

دیده‌بان معتقد است گزارش‌های چنین حوادثی در ایالات‌متحده در حال افزایش است. رسانه‌ها و حامیان حقوق بشر از محدود شدن حق آزادی بیان در سراسر ایالات‌متحده، از جمله در فضاهای آموزشی و محوطه‌های دانشگاهی خبر داده‌اند.

مدیر برنامه‌های ایالات‌متحده در دیده‌بان حقوق بشر در بیانیه‌ای اعلام کرد: قتل‌عام بی‌سابقه در اسرائیل و فلسطین عواقبی در ایالات‌متحده دارد و ستون‌های دموکراسی از جمله حقوق اساسی بشر برای آزادی بیان و تجمع را آزمایش می‌کند. مقامات دولتی، مجریان قانون، مدیران کالج‌ها و دانشگاه‌ها و کارفرمایان، در کنار دیگران، باید برای حمایت از آنها گام بردارند. مقامات ایالات‌متحده باید از آزادی بیان و اعتراض مسالمت‌آمیز، بدون توجه به دیدگاه، مطابق با استانداردهای بین‌المللی حقوق بشر محافظت کنند!

۲. محافظت از رأی‌دهندگان انتخابات ۲۰۲۴ در ایالات‌متحده آمریکا

دیده‌بان حقوق بشر در تاریخ ۲ نوامبر ۲۰۲۳ (۱۱ آبان ۱۴۰۲) در گزارشی به لزوم محافظت از رأی‌دهندگان در انتخاب آینده ایالات‌متحده اشاره کرده است.

طبق گزارش، در ۵ نوامبر ۲۰۲۴، رأی‌دهندگان در ایالات‌متحده در یک انتخابات فدرال رأی دیگری را به صندوق خواهند انداخت که می‌تواند پیامدهای مهمی بر توانایی دولت ایالات‌متحده در رسیدگی به نقض مداوم حقوق بشر داشته باشد. به اعتقاد دیده‌بان، حق رأی در ایالات‌متحده با چالش‌های دلهره‌آور مواجه است.

¹ <https://www.hrw.org/news/2023/11/02/us-protect-free-expression-israel/palestine-crisis>

دیده‌بان بیان کرد انتخابات ۲۰۲۰ و ۲۰۲۲ نشان داد که چگونه نهادهای دموکراتیک در ایالات متحده در برابر اطلاعات نادرست در بسترهای رسانه‌ای، ارعاب مقامات انتخاباتی و مداخله در انتخابات آسیب‌پذیر هستند. کارشناسان این نگرانی را مطرح کرده‌اند که این تهدیدها احتمالاً در طول انتخابات ملی بعدی دوباره ظاهر شوند. اگر مقامات برای رسیدگی به این چالش‌ها و همچنین افزایش تعداد قوانینی که مشارکت در روند دموکراتیک را برای همه دشوارتر می‌کند، به سرعت عمل نکنند، حق رأی در سال ۲۰۲۴ به شدت تضعیف خواهد شد.

بر اساس گزارش مرکز عدالت برنن^۲ حداقل ۱۴ ایالت در سال ۲۰۲۳ قوانینی را تصویب کرده‌اند که رأی‌گیری را دشوارتر می‌کند. قانون تگزاس حق رأی را با محدود کردن رأی‌گیری و محدود کردن برنامه‌های کمک به رأی‌دهندگان برای افراد مسن و افراد دارای معلولیت محدود می‌کند.

در این میان تلاش‌هایی در مسیر درست صورت گرفته است. گزارش در ادامه بیان می‌کند، در ماه سپتامبر، تری سیول، نماینده کنگره، قانون ارتقای حقوق رأی جان لوئیس را که دیده‌بان حقوق بشر در سال‌های ۲۰۲۱ و ۲۰۲۲ و ۲۰۲۳ از آن حمایت کرده مجدداً معرفی کرد. یکی از ویژگی‌های کلیدی این لایحه، یک ماده به‌روزرسانی شده «پیش‌ترخیص»^۳ است که از ایالت‌ها و حوزه‌هایی که اخیراً علیه رأی‌دهندگان تبعیض قائل شده‌اند، می‌خواهد قبل از تغییر قوانین و نقشه‌های انتخابات، تأیید فدرال را دریافت کنند.

دیده‌بان در انتهای گزارش خود تأکید کرد کنگره باید نظارت فدرال بر ایالت‌هایی که همچنان به تبعیض علیه جوامع به‌حاشیه رانده شده ادامه می‌دهند، افزایش دهد. این امر

^۲ Brennan Center for Justice

^۳ Preclearance

رویه وزارت امنیت داخلی ایالات متحده برای عملیات بازرسی از قبل از تأسیسات کنترل مرزی در فرودگاه‌ها و سایر بنادر بر اساس توافقات بین ایالات متحده و کشورهای میزبان است.

ایالات متحده را با تعهدات خود تحت قوانین بین‌المللی حقوق بشر مطابقت می‌دهد و از آسیب به رأی‌دهندگان در سال ۲۰۲۴ و پس از آن جلوگیری می‌کند؛

۳. یافته‌های کمیته حقوق بشر در خصوص ایالات متحده آمریکا

کمیته حقوق بشر سازمان ملل در تاریخ ۳ نوامبر ۲۰۲۳، یافته‌های خود را در مورد ایالات متحده آمریکا منتشر کرده است.

این یافته‌ها شامل نگرانی‌ها و توصیه‌های اصلی کمیته در مورد اجرای میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی است.

این کمیته به دلیل افزایش قوانین در سطح ایالتی و موانعی که دسترسی زنان به سقط‌جنین ایمن و قانونی را مختل می‌کند، به‌ویژه جرم‌انگاری ارائه‌دهندگان مراقبت‌های بهداشتی، اعضای خانواده و خود زنان باردار، ابراز ناراحتی کرده است. همچنین به‌شدت نگران محدودیت‌های سفرهای بین ایالتی، ممنوعیت سقط‌جنین دارویی، و نظارت دیجیتالی متقاضیان سقط‌جنین برای اهداف پیگرد قانونی بوده است. کمیته تأثیر نامتناسب این اقدامات را بر زنان و دختران با درآمد پایین، از گروه‌های آسیب‌پذیر و اقلیت‌های قومی و نژادی برجسته کرده است.

کمیته از ایالات متحده درخواست کرد دسترسی قانونی، ایمن و محرمانه به سقط‌جنین را در سراسر قلمرو خود فراهم کند. همچنین از ایالات متحده خواست تا به جرم‌انگاری سقط‌جنین پایان دهد، موانع جدیدی را که مانع دسترسی به مراقبت‌های سقط‌جنین می‌شوند را حذف و از آن خودداری کند. از سویی دیگر نیز زنانی که به‌دنبال مراقبت سقط‌جنین هستند از نظارت‌های دیجیتال محافظت شوند.

⁴ <https://www.hrw.org/news/2023/11/02/us-should-protect-voters-ahead-2024-election>

در خصوص انتخابات نیز کمیته در مورد افزایش ابتکارات و اقدامات قانونی که اعمال حق رأی را محدود می‌کند، ابراز نگرانی کرده است. اینها شامل تحریف حزبی، محدودیت در رأی‌گیری از طریق پست و جمع‌آوری آرا و موارد سخت برای شناسایی رأی‌دهندگان است. کمیته بر تأثیر نامتناسب این اقدامات بر رأی‌دهندگان کم درآمد، افراد دارای معلولیت و اقلیت‌های نژادی و قومی تأکید و از آزار و اذیت و حمله به مقامات انتخاباتی ابراز نگرانی کرد. کمیته توصیه می‌کند ایالات متحده اطمینان حاصل کند همه رأی‌دهندگان می‌توانند از حق خود استفاده کنند و مراکز رأی‌گیری در دسترس هستند، به‌ویژه در ایالت‌هایی که زیرساخت‌های انتخاباتی ضعیفی دارند و برای افرادی که دسترسی محدود دارند.

همچنین از ایالات متحده خواست اطمینان حاصل کند حوزه‌های انتخاباتی توسط کمیسیون‌های غیرحزبی طراحی شده‌اند که دارای کنترل و تعادل هستند و هدف یا تأثیری بر انکار یا کوتاه کردن حق رأی به دلایل تبعیض‌آمیز نژادی ندارند و تحقیقات مؤثری در مورد آزار و اذیت و حمله به مقامات انتخاباتی و مجازات مسئولین انجام دهد.^۵

۴. درخواست کارشناس سازمان ملل از آمریکا برای بررسی انتقال مهمات

خوشه‌ای به اوکراین

دکتر آلیس جیل ادواردز، گزارشگر ویژه شکنجه و سایر رفتارها یا مجازات‌های ظالمانه، غیرانسانی یا تحقیرآمیز در تاریخ ۲۰ سپتامبر ۲۰۲۳، در بیانیه‌ای اعلام کرد دولت ایالات متحده باید در تصمیم خود برای انتقال مهمات خوشه‌ای به اوکراین تجدید نظر کند

^۵ <https://www.ohchr.org/en/press-releases/2023/11/un-human-rights-committee-publishes-findings-iran-kuwait-korea-trinidad-and>

^۶ Dr. Alice Jill Edwards

و هشدار داد که این تسلیحات می‌تواند آسیب جدی و بی‌رویه به غیرنظامیان هم در کوتاه‌مدت و بلندمدت وارد کند.

گزارشگر ویژه در ژوئیه ۲۰۲۳ یک پیام فوری به دولت ایالات متحده ارسال کرد و از واشنگتن خواست ارزیابی خود را در مورد اینکه آیا تصمیم برای انتقال مهمات خوشه‌ای به اوکراین، سازگار با تعهدات خود تحت قوانین بین‌المللی حقوق بشر، به‌ویژه در رابطه با ممنوعیت مطلق شکنجه و حمایت از حق حیات همه انسان‌ها انجام شده، ارائه دهد. تا این تاریخ هنوز پاسخی داده نشده است.

گزارش‌های رسانه‌ها حاکی از آن است که ممکن است دولت آمریکا موشک‌های دوربرد مملو از بمب‌های خوشه‌ای نیز به اوکراین ارسال کند.

به گفته گزارشگر ویژه «این سلاح‌ها می‌توانند به‌طور جدی و با بی‌توجهی به غیرنظامیان، هم در زمان استفاده و هم پس از پایان درگیری، به‌طور بالقوه برای چندین دهه، آسیب برسانند». وی از دولت ایالات متحده درخواست کرد در این زمینه رهبری و مدیریت نشان دهد. مهمات خوشه‌ای ممکن است برای مردم غیرنظامی بسیار مضر باشد و باعث مرگ و جراحات دائمی شود. آنها توسط بیش از ۱۰۰ کشور ممنوع شده‌اند. وی از آمریکا درخواست کرد در تصمیم خود برای انتقال این سلاح‌ها تجدیدنظر کند. ضرورت‌های نظامی نباید حقوق بشر را زیر پا بگذارد».

این کارشناس سازمان ملل گفته است این‌که در حمله مسلحانه روسیه به اوکراین، نیروهای مسلح این دو کشور از بمب‌های خوشه‌ای استفاده کرده‌اند، عمیقاً نگران‌کننده است و این امر منجر به کشته‌های متعدد و جراحات جدی به غیرنظامیان شده است.

مطابق بیانیه، زنان، کودکان و افراد مسن به احتمال زیاد در حملات بی‌رویه علیه مردم غیرنظامی کشته می‌شوند. در مورد مهمات خوشه‌ای، این یک تهدید پایدار است، زیرا آنها اغلب در اثر ضربه منفجر نمی‌شوند و می‌توانند برای چندین دهه خطرناک باقی بمانند.

گزارشگر معتقد است این مهمات رسیدن کامل به فرایند صلح را طولانی می‌کند درحالی‌که استفاده از آنها هم ضرورتی ندارد و همیشه به‌عنوان یادآور خاطرات دردناک جنگ عمل می‌کنند.

وی معتقد است تهاجم روسیه به اوکراین نقض منشور سازمان ملل و قوانین بین‌المللی است. او گفت: «حاکمیت، استقلال، وحدت و تمامیت ارضی اوکراین باید در مرزهای بین‌المللی به رسمیت شناخته شده و حفظ شود». در بین نگرانی‌های گزارشگر ویژه، وی همچنین حق دولت اوکراین برای دفاع از خود را تأیید کرد.^۷

۵. پروازهای اخراج اتباع ونزوئلا ناقض قوانین بین‌المللی پناهندگان

عفو بین‌الملل در تاریخ ۱۹ اکتبر ۲۰۲۳، در گزارشی به بازگشت غیرقانونی اتباع ونزوئلا از ایالات متحده و اکسش انتقادی و اعلام کرد آمریکا باید فوراً از بی‌اعتنایی به قوانین بین‌المللی پناهندگان و حقوق بشر دست بردارد و به پروازهای اخراج و بازگشت اجباری به ونزوئلا پایان دهد.

طبق گزارش، بیش از ۲۵ درصد از جمعیت ونزوئلا - بیش از ۷,۷۱ میلیون نفر - از نقض گسترده حقوق بشر و جنایات احتمالی علیه بشریت گریخته‌اند. این یعنی یک نفر از هر چهار نفر؛ درحالی‌که تعداد آنها همچنان در حال افزایش است. گفتنی است این آمار از ماه می ۲۰۲۲، ۱,۴ میلیون افزایش داشته است.

به گفته گزارش، دولت ایالات متحده باید با محکوم کردن نقض حقوق بشر در این کشور و همچنین طراحی مجدد و تمدید وضعیت موقت حفاظت شده برای بیش از ۴۷۰,۰۰۰ ونزوئلایی که در حال حاضر در ایالات متحده هستند، منعطف باشد و فوراً تمام پروازهای

⁷ <https://www.ohchr.org/en/press-releases/2023/09/un-expert-urges-us-government-review-decision-transfer-cluster-munitions>

اخراج و بازگشت اجباری ونزوئلایی‌ها به کشورشان را متوقف کند. در مواردی که مراحل قانونی به درستی رعایت نشده، باید تمام بازگشت‌هایی که قبلاً انجام شده است، بررسی و جابجا شود.

گزارش بیان می‌کند، ایالات متحده یکی از برترین کشورهای است که میزبان اتباع ونزوئلا در سراسر جهان است، به طوری که ونزوئلایی‌ها همچنان یکی از ملیت‌های برتر هستند که از طریق برنامه‌های مرزی و آزادی مشروط به ایالات متحده می‌آیند. عفو بین‌الملل در راستای تعهدات حقوق بین‌الملل، به ویژه اصل عدم بازگشت، بر این باور است که ونزوئلایی‌ها نباید به کشورشان بازگردانده شوند. کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل همچنین از کشورها درخواست کرده از اخراج ونزوئلایی‌ها با اجبار یا به هر طریق دیگری و بازگشت آنان به ونزوئلا خودداری کنند و از آنها خواسته این تضمین را در اسناد ارائه شده به ونزوئلایی‌ها و از طریق دستورالعمل‌های روشن به سازمان‌های مجری قانون تضمین کنند.^۸

۶. درخواست سازمان‌های حقوق بشری برای تعلیق تصمیم اخراج هائیتی‌ها از

ایالات متحده

سازمان دیده‌بان حقوق بشر در تاریخ ۲۷ سپتامبر ۲۰۲۳، در گزارشی اعلام کرد ایالات متحده همچنان به اخراج اتباع هائیتی علی‌رغم وجود ناامنی شدید در کشورشان ادامه می‌دهد و این اخراج اجباری خطرات زیادی برای آنان به همراه خواهد داشت. طبق گزارش، ۷۴ سازمان از جمله دیده‌بان حقوق بشر در ۲۶ سپتامبر ۲۰۲۳ در نامه‌ای^۹ از وزیر امنیت داخلی آمریکا خواستند که پروازهای اخراج را تعلیق کند. از نوامبر ۲۰۲۲،

^۸ <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2023/10/usa-deportation-flights-venezuelan-nationals-violate-international-law/>

^۹ <https://www.hrw.org/news/2023/09/26/letter-over-70-organizations-calling-suspension-deportation-flights-haiti>

زمانی که کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل از همه دولت‌ها خواست تا «بازگشت اجباری هائیتی‌ها به کشورشان را تعلیق کنند»، دولت ایالات متحده ۹ پرواز اخراج را به هائیتی انجام داده است. اداره مهاجرت و گمرک به برنامه‌ریزی پروازهای اخراج به هائیتی علیرغم خطرات جدی برای زندگی، آزادی و تمامیت جسمی و روانی افراد اخراج شده ادامه می‌دهد. این گروه‌ها از دولت خواسته‌اند همه این پروازها را متوقف کند، از جمله پروازی که در حال حاضر برای ۲۸ سپتامبر برنامه‌ریزی شده است.

بر اساس گزارش دیگری از دیده‌بان،^{۱۰} ایالات متحده قبلاً اخراج هائیتی‌هایی را که واجد شرایط وضعیت حفاظت شده موقت هستند، را ممنوع کرده بود، زیرا «هائیتی شرایط فوق‌العاده و موقتی را تجربه می‌کند که ناشی از ناامنی شدید و جنایات گروهی و همچنین شرایط اجتماعی-اقتصادی و بشردوستانه است. از جمله موارد ناشی از بلایای زیست‌محیطی ناامنی غذایی را تشدید کرده است. طبق گزارش دیده‌بان سفارت ایالات متحده در ۳۰ اوت از همه آمریکایی‌ها درخواست کرد به دلیل بدتر شدن وضعیت امنیتی، هائیتی را «در اسرع وقت» ترک کنند.

به گفته دیده‌بان در ۳۱ اوت، بیش از ۵۰ نفر از اتباع هائیتی از ایالات متحده علیرغم وجود خطر شناخته شده و شواهد قاطع از تشدید خشونت و ناامنی شدید، اخراج شدند.

مدیر حقوق پناهندگان و مهاجران در دیده‌بان حقوق بشر^{۱۱} گفت: «به نظر می‌رسد این بازگشت‌های اجباری با تعهدات قانونی ایالات متحده بر اساس قوانین بین‌المللی برای بازگرداندن افراد به مکانی که آنها را در معرض آسیب جدی قرار می‌دهد، در تضاد است. با توجه به خشونت فعلی و فقدان تدابیر امنیتی دولت در هائیتی، بازگرداندن مردم به آنجا باعث فرستادن آنها به منطقه بحران‌زده شده است.

¹⁰ <https://www.hrw.org/news/2023/09/01/us-chooses-shameful-hypocrisy-forcibly-returning-haitians>

¹¹ Bill Frelick

طبق گزارش، دولت ایالات متحده همچنان به اخراج هائیتی‌ها به کشورشان ادامه می‌دهد، اگرچه در ۴ فوریه، بر اساس «تجربه شرایط فوق‌العاده و موقت ناشی از ناامنی شدید و جنایات گروهی»، نام هائیتی را برای وضعیت حفاظت شده موقت تمدید کرد. دیده‌بان حقوق بشر در انتهای گزارش خود از استاندارد دوگانه حیرت‌آوری که آمریکا برای اخراج هائیتی‌ها و درخواست ترک شهروندان خود از هائیتی در پیش گرفته، انتقاد و بیان کرد هائیتی‌هایی که پس از تاریخ واجد شرایط بودن وضعیت حفاظت شده موقتی به آمریکا آمده‌اند، کمتر از کسانی نیست که قبل از آن تاریخ در ایالات متحده بوده‌اند.^{۱۲}

کانادا

۱. ضرورت حذف اتهامات علیه مدافعان زمین و حامیان آنها در قبایل بومی کانادا

پیشینه

افراد قبیله‌ای بومی در کانادا^{۱۳} با ساخت خط لوله ساحلی گازلینک^{۱۴} موافقت نکرده‌اند. این مدافعان زمین و حامیان آنها از زمین‌های اجدادی و آبراه‌ها در برابر ساخت خط لوله محافظت می‌کنند. در نوامبر ۲۰۲۱، پلیس سلطنتی کانادا^{۱۵} مدافع زمین را در جریان اجرای دستوری که توسط شرکت ساحلی گازلینک به دست آمده بود، دستگیر کرد. پیش از دور بعدی محاکمه‌ها که قرار است برای این مدافعان زمین و حامیان آنها آغاز شود، عفو بین‌الملل از دولت بریتیش کلمبیا می‌خواهد که فوراً همه اتهامات را کنار بگذارد. آن‌ها به اتهام نقض و عدم تبعیت از دستور دادگاه، به اهانت کیفری متهم شدند. تعدادی از مدافعان زمین در ۳۰ اکتبر ۲۰۲۳ محاکمه خواهند شد.

¹² <https://www.hrw.org/news/2023/09/27/us/haiti-suspend-deportation-flights-haiti>

¹³ Wet'suwet'en

¹⁴ GasLink

¹⁵ RCMP

در این رابطه، عفو بین‌الملل در تاریخ ۲۶ اکتبر ۲۰۲۳، گزارشی در خصوص وضعیت این مدافعان در کانادا منتشر و در آن اعلام کرد که اتهامات وارده به این افراد باید حذف و منقضی شود.

بر اساس گزارش، این سازمان حقوق بشری از دولت بریتیش کلمبیا درخواست کرده پیش از دور بعدی محاکمه‌ها که قرار است برای مدافعان زمین و حامیان آنها آغاز شود، فوراً همه اتهامات را کنار بگذارد.

به اعتقاد عفو، مردم بومی که دست به اقدامات مسالمت‌آمیز برای دفاع از سرزمین خود زده‌اند، نباید صرفاً به دلیل استفاده از حقوق خود جرم‌انگاری شوند. مدیر بخش آمریکا در عفو بین‌الملل^{۱۶} گفت: ما از دادستان کل بریتیش کلمبیا می‌خواهیم که فوراً اتهامات کیفری مدافعان زمین و حامیان آنها را لغو کند.

عفو افزود: اجازه دادن به ساخت خط لوله ساحلی گازلینک بدون رضایت آزاد، قبلی و آگاهانه این قبیله بومی، حق آنها را برای تصمیم‌گیری در مورد توسعه اقتصادی در قلمرو سنتی آنها نادیده می‌گیرد، همان‌طور که در اسناد بین‌المللی حقوق بشر مختلف از جمله اعلامیه سازمان ملل متحد در مورد حقوق مردمان بومی این موارد ذکر شده است.

عفو بین‌الملل از طریق نامه‌های ارسالی و جلساتی که در طول سال‌های ۲۰۲۲ و ۲۰۲۳ برگزار شد، نگرانی‌های خود را در رابطه با این حوادث با شرکت خط لوله مطرح کرد و پاسخ‌های گسترده‌ای دریافت کرد که به اتهامات خاصی اشاره نکرده است.

¹⁶ Ana Piquer

در ۱۱ دسامبر ۲۰۲۳، عفو بین‌الملل گزارشی درباره ارباب، نظارت و جرم‌انگاری که افراد این قبیله به‌عنوان مدافعان زمین تجربه کرده‌اند، درحالی‌که از سرزمین‌های اجدادی خود در برابر ساخت خط لوله گاز لینک محافظت می‌کنند، منتشر خواهد کرد.^{۱۷}

بریتانیا

۱. اعتراض مسالمت‌آمیز علیه بی‌عدالتی تهدیدی برای امنیت نیست

سازمان عفو بین‌الملل در تاریخ ۹ نوامبر ۲۰۲۳، در گزارشی به اعتراضات مسالمت‌آمیز و در همبستگی با مردم فلسطین و حمایت از تروریسم خواندن آن توسط مقامات اروپایی اشاره کرده است.

در جریان درگیری‌ها و تحولات در غزه از ۷ اکتبر به بعد بسیاری از کشورهای اروپایی با اعلام صریح حمایت خود از اقدامات اسرائیل در نقض حقوق بشر فلسطینیان مشارکت کرده‌اند. یکی از این مدافعان، دولت بریتانیا می‌باشد که بارها حمایت خود را اعلام کرده و بر حق دفاع اسرائیل از خود تأکید کرده است. دیده‌بان حقوق بشر نیز در گزارشی تأکید کرد متحدان کلیدی اسرائیل - ایالات متحده، بریتانیا، کانادا و آلمان - باید کمک‌های نظامی و فروش تسلیحات به اسرائیل را تا زمانی که نیروهای این رژیم مرتکب سوءاستفاده‌های گسترده و جدی شوند که به جنایات جنگی علیه غیرنظامیان فلسطینی تبدیل می‌شود، متوقف کنند.^{۱۸}

سخن گفتن علیه بی‌عدالتی یا پیوستن به راهپیمایی همبستگی، برخی از معدود ابزارهایی است که ما - به‌عنوان مردم در سراسر جهان - برای تلاش و ایجاد تغییر در دسترس داریم. بدون حق اعتراض علنی و مسالمت‌آمیز - به اشتراک گذاشتن پیام در رسانه‌های اجتماعی، نوشتن نامه و امضای طومار - صدای مردم شنیده نمی‌شود.

¹⁷ <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2023/10/canada-charges-against-wetsuweten-land-defenders/>

¹⁸ <https://www.hrw.org/news/2023/11/06/suspend-arms-israel-palestinian-armed-groups>

عفو بیان کرده، طی ماه گذشته، اقدامات چندین دولت اروپایی برای محدود کردن بیان و اعتراض در واکنش به خشونت بی سابقه در اسرائیل و اراضی اشغالی فلسطین به نظر می رسد که دقیقاً این کارها را انجام می دهند: سرکوب مخالفت، انکار غم و اندوه جمعی، برانگیختن ترس از بالا بردن صدای یک نفر و ایجاد یک «اثر سرد»^{۱۹} که تهدید به توقف گفتار می کند.

به گفته گزارش، مقامات تعدادی از کشورهای اروپایی تظاهرات همبستگی فلسطینی ها را ممنوع کرده اند و مردم را به دلیل ابراز حمایت از حقوق فلسطینیان - چه در ملاعام و چه به صورت آنلاین - مورد آزار و اذیت و دستگیری قرار داده اند. برخی از دولت ها تهدید کرده اند که سازمان ها و گروه هایی را که مدافع حقوق بشر فلسطینی ها هستند، تعطیل خواهند کرد و از تأمین مالی سازمان های حقوق بشر فلسطینی، اسرائیلی و منطقه ای جلوگیری خواهند کرد.

گزارش بیان می کند به اتباع خارجی هشدار داده شده ممکن است به دلیل ابراز «ایدئولوژی های رادیکال» اخراج شوند و مقامات از اقدامات کارفرمایان برای اخراج افرادی که به نمایندگی از فلسطینیان صحبت می کنند، حمایت کرده اند. مدارس، کالج ها و دانشگاه ها تشویق شده اند که برای نشانه هایی از به اصطلاح «افراط گرایی» در سخنرانی دانش آموزان خود در حالت آماده باش باشند.

عفو در ادامه می افزاید: دولت های اروپایی که در ابتدا ادعا می کردند ایجاد محدودیت ها به نفع «نظم عمومی» و ضروری است، حمایت از حقوق بشر فلسطین را با حمایت از تروریسم ترکیب کردند. از آنجایی که هیچ تعریف پذیرفته شده جهانی از «تروریسم»

¹⁹ chilling effect

«اثر سردکننده» به پدیده ای اشاره دارد که در آن افراد یا گروه ها به دلیل ترس از مخالفت با یک قانون یا مقررات، از اظهار نظر خودداری می کنند. اثرات سرد کننده معمولاً زمانی رخ می دهد که یک قانون خیلی گسترده یا خیلی مبهم باشد.

وجود ندارد، هر دولتی این کلمه را برای خود تعریف می‌کند که معمولاً با عبارات بسیار گسترده و مبهم، منجر به سوءاستفاده گسترده از قوانین ضد تروریسم در سراسر جهان شده است. دوران پس از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ مملو از اقدامات ضدتروریسم و مقابله با افراط‌گرایی بود - و همچنان باقی است - که فضای مدنی از جمله حقوق آزادی بیان و تجمع را به شدت محدود کرده است.

گزارش استدلال می‌کند درگیری بین حماس و همه فلسطینی‌ها؛ بین حماس و گروه‌های مسلح کاملاً متفاوت مانند داعش؛ و بین همه مسلمانان و تروریسم، عمدی و با هدف ایجاد هشدار و سردرگمی است. چنین ترس‌افکنی نتیجه‌ای منطقی دارد: مردم تمایلی به دفاع از حقوق بشر فلسطینی‌ها ندارند.

با تحمیل اقداماتی که ابراز همبستگی با فلسطینی‌ها را به‌طور خاص با حمایت یا تشویق تروریسم مرتبط می‌کند، دولت‌ها از این ادعا که اعتراضات ممکن است تهدیدی برای نظم عمومی باشد فراتر رفته و به ادعاهایی مبنی بر اینکه آنها می‌توانند امنیت ملی را تهدید کنند، روی آورده‌اند. بنابراین مقامات می‌توانند تلاش کنند تا در مورد تعهدات خود تحت قوانین بین‌المللی حقوق بشر ادعای «خروج»^{۲۰} آسان کنند، زیرا دادگاه اروپایی حقوق بشر به کشورها «حاشیه قدردانی»^{۲۱} گسترده‌ای در مورد مسائل امنیت ملی می‌دهد.

در واقع، ماه گذشته افزایش زیاد و وحشتناکی در حملات یهودی‌ستیزانه و اسلام‌هراسانه داشته است. به اعتقاد عفو، کشورها باید تلاش‌های خود را به سمت مبارزه با سخنان نفرت‌پراکنی و جنایات ناشی از نفرت به جای ممنوعیت یا محدود کردن اعتراض یا سایر اشکال همبستگی با حقوق بشر فلسطینیان هدایت کنند.

حمایت از حقوق بشر فلسطینیان تحت بمباران مداوم، آپارتاید و اشغال اسرائیل، همراه با سوءاستفاده‌های روزانه آنها، حمایت از حقوق بشر جهانی است که برای همه از جمله

²⁰ easy “out”

²¹ margin of appreciation

فلسطینی‌ها و اسرائیلی‌ها قابل اجرا است. عفو معتقد است روند غالب در اروپا در مورد استفاده کشورهای از قوانین ضد تروریسم به عنوان بهانه‌ای برای خاموش کردن نظرات مخالف باید متوقف شود.

دولت‌ها می‌توانند با تعریف گسترده تروریسم و ابزاری کردن مفهوم تهدیدی برای «امنیت ملی»، از خیلی تعهدات خود فرار کنند. تهدید برای امنیت ملی باید مستلزم خطر واقعی نیروی فیزیکی باشد که یک ملت را به خطر می‌اندازد.

این ادعا که تظاهرات مسالمت‌آمیز چنین تهدیدی را تشکیل می‌دهد، نقض حقوق بشر و سلاح خطرناک قدرت‌های ضد تروریسم است.^{۲۲}

۲. بریتانیا باید طرح انتقال پناهندگی رواندا را رها کند

سازمان دیده‌بان حقوق بشر در تاریخ ۱۰ اکتبر ۲۰۲۳، در گزارشی هدف‌گیری جهانی پناهندگان رواندا را مستند کرده است.

طبق گزارش، مقامات رواندا و نمایندگان آنها با استفاده از خشونت، مکانیسم‌های قضایی و ارباب سعی در خاموش کردن انتقادهای اتباع رواندایی ساکن در سراسر جهان دارند. به اعتقاد دیده‌بان، هدف قرار دادن رواندایی‌ها در خارج از کشور، از جمله در بریتانیا، بر اهانت رواندا به هنجارهای حقوق بشر مندرج در سیستم حفاظت بین‌المللی تأکید دارد.

گزارش بیان می‌کند، بریتانیا باید قرارداد انتقال پناهندگی خود با رواندا را کنار بگذارد و برای تقویت حمایت از ساکنان رواندا و پناهندگان در بریتانیا اقدام کند.

دیده‌بان حقوق بشر در گزارشی اعلام کرد مقامات رواندا و افراد نیابتی آنها از خشونت، سازوکارهای قضایی و ارباب برای خاموش کردن انتقادهای ساکن در سراسر

²² <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2023/11/peacefully-protesting-against-injustice-in-israel-opt-is-not-a-threat-to-security/>

جهان، استفاده می‌کنند. این سوءاستفاده‌ها که فضای ترس و خودسانسوری را ایجاد کرده، در حالی آشکار می‌شوند که دولت بریتانیا در دادگاه عالی در مورد حکمی که موضوع آن فرستادن غیرقانونی پناهجویان به رواندا است، درخواست تجدیدنظر کرده است.

در گزارشی ۱۱۵ صفحه‌ای با عنوان «به ما بپیوندید یا بمیرید: سرکوب فراسرزمینی رواندا»^{۲۳} دیده‌بان حقوق بشر مجموعه وسیعی از تاکتیک‌ها را مستند کرده که وقتی با هم استفاده می‌شوند، اکوسیستم جهانی سرکوب را تشکیل می‌دهند که هدف آن مخفی کردن صداهای مخالف و ارباب واقعی منتقدان بالقوه، از جمله روانداهایی که به دنبال حمایت بین‌المللی بوده‌اند، می‌باشد.

به گفته گزارش، ترکیبی از خشونت فیزیکی، از جمله قتل و ناپدید شدن اجباری، نظارت، سوءاستفاده از مجریان قانون - اعم از داخلی و بین‌المللی - سوءاستفاده از بستگان در رواندا و آسیب رساندن به شهرت مردم از طریق آزار و اذیت آنلاین، تلاش‌های روشنی برای منزوی کردن منتقدان است.

به گفته مدیر دیده‌بان حقوق بشر بریتانیا، یافته‌های این سازمان نشان می‌دهد که رواندا کشوری نیست که بریتانیا برای حفظ استانداردهای بین‌المللی یا حاکمیت قانون در مورد پناهجویان باید به آن تکیه کند. طرح دولت بریتانیا به اعتبار بین‌المللی این کشور به‌عنوان کشوری که مدعی دفاع از حقوق بشر است، لطمه می‌زند.

طبق گزارش‌ها، در آوریل ۲۰۲۲، دولت‌های بریتانیا و رواندا امضای یک توافقنامه جدید مشارکت پناهندگی را اعلام کردند که بر اساس آن بریتانیا قصد دارد افرادی را که به دنبال پناهندگی در بریتانیا هستند به رواندا اخراج کند. از سوی دیگر دادگاه استیناف بریتانیا در ماه ژوئن قرارداد پناهندگی را غیرقانونی تشخیص داد، زیرا پناهجویانی که به رواندا

²³ “Join Us or Die’: Rwanda’s Extraterritorial Repression,”

فرستاده می‌شوند با خطر بازگرداندن به کشورهای خود مواجه هستند، جایی که ممکن است با آن‌ها بدرفتاری شود.

دیده‌بان حقوق بشر دریافت که روانداهای ساکن بریتانیا که در مورد تهدیدات علیه آنها هشدار داده شده بود، مجبور شدند برای امنیت خود اقدامات شدیدی انجام دهند. برخی از افراد مصاحبه شونده، از جمله در بریتانیا، گفتند که بستگان آنها در رواندا تحت فشار قرار گرفته‌اند. همچنین برخی از آنان با ابراز نگرانی اعلام کردند که ترتیبات مشارکت پناهندگی بریتانیا و رواندا این معنی را دارد که ممکن است امنیت آنها دیگر اولیتی برای دولت بریتانیا نباشد.

گزارش می‌افزاید: در ۲ اکتبر ۲۰۲۳، دفتر امور خارجه، مشترک المنافع و توسعه بریتانیا^{۲۴} به نمایندگی از وزیر امور خارجه و وزیر کشور، به درخواست دیده‌بان حقوق بشر برای دریافت اطلاعات پاسخ داد اما از اظهار نظر درباره موارد مستند شده در گزارش و نگرانی‌های مطرح شده توسط روانداهای مورد مصاحبه خودداری کرد. گفته شد «تلاش‌های دولت‌های خارجی برای اجبار، ارباب، آزار و اذیت یا آسیب رساندن به منتقدان خود در خارج از کشور که دموکراسی و حاکمیت قانون را تضعیف می‌کند، غیرقابل قبول است».

با این حال، مقامات رواندا آشکارا حقوق پناهندگان را سیاسی و تهدید کرده‌اند که میزبانی برخی از پناهندگان را در رواندا متوقف خواهند کرد. در سال ۲۰۱۸، نیروهای امنیتی رواندا با تیراندازی، حداقل ۱۲ پناهجو را که در اعتراض به کاهش جیره غذایی معترض بودند، کشتند.

²⁴ UK Foreign, Commonwealth and Development Office (FCDO)

به گفته گزارش، از آوریل ۲۰۲۲، بریتانیا از انتقاد در خصوص نقض حقوق بشر داخلی و فراسرزمینی رواندا خودداری کرده است. بی‌میلی بریتانیا در محکوم کردن نقض حقوق بشر در رواندا انتقاد طیف‌های مختلف سیاسی از جمله وزیر امور خارجه پیشین^{۲۵} را برانگیخته که گفت توافق‌نامه پناهندگی خطر «تضعیف» سیاست خارجی بریتانیا را به دنبال دارد.

دیده‌بان حقوق بشر با بیش از ۱۵۰ نفر در سراسر جهان در مورد تاکتیک‌هایی که مقامات رواندا و نمایندگان آنها برای هدف قرار دادن اتباع رواندایی خارج از کشور استفاده می‌کنند، مصاحبه کرده است. این سازمان سوءاستفاده از روانداهای ساکن استرالیا، بلژیک، کانادا، فرانسه، کنیا، موزامبیک، آفریقای جنوبی، تانزانیا، اوگاندا، بریتانیا، و ایالات متحده و همچنین بستگان آنها در رواندا را مستند کرده است.

همچنین دیده‌بان بیش از ده‌ها قتل، آدم‌ربایی یا تلاش برای آدم‌ربایی، ناپدید شدن اجباری و حملات فیزیکی را که اتباع رواندایی ساکن خارج از کشور را هدف قرار می‌دهند، مستند کرده است. دولت رواندا به دنبال استفاده از همکاری پلیس ایترپل، مکانیسم‌های قضایی و درخواست‌های استرداد برای اخراج منتقدان یا مخالفان به رواندا بوده است.

افراد مصاحبه شونده گزارش دادند که در بسیاری از موارد، بستگان آنها در رواندا هدف بازداشت خودسرانه، شکنجه، آزار و اذیت و محدودیت در حرکت به‌منظور فشار، تنبیه یا ساکت کردن اعضای خانواده‌شان در خارج از کشور قرار گرفته‌اند. این اقدامات با هدف حفظ وجهه ارزنده رواندا، سرکوب مخالفانی که ممکن است از خارج از کشور پدیدار شود و تقویت پیامی وحشتناک از بابت بهایی که باید به منتقدان در داخل کشور پرداخت شود، انجام می‌شود.

²⁵ Justine Greening

دیده‌بان حقوق بشر دریافت که مقامات رواندا، روانداهای خارج از کشور را زیر نظر گرفته و تحت فشار قرار داده تا به آنها بپیوندند و به رواندا برگردند یا انتقاد از دولت را متوقف کنند. طبق گزارش، مقامات رواندا با هدف قرار دادن ناراضیان، مجموعه‌ای از حقوق از جمله زندگی، امنیت فیزیکی و آزادی، آزادی از شکنجه، آزادی حرکت، حریم خصوصی، آزادی بیان و اجتماع و حق آزمایش منصفانه را نقض کرده‌اند.

مطابق آنچه در گزارش آمده با توجه به هدف قرار دادن وقیحانه پناهندگان و پناهجویان رواندا دولت بریتانیا نمی‌تواند با حسن نیت استدلال کند که رواندا کشور سوم امنی است که پناهجویان را به آنجا می‌فرستد. بریتانیا باید طرح ظالمانه پناهندگی خود را یکبار برای همیشه کنار بگذارد.^{۲۶}

فرانسه

۱. لایحه مهاجرت فرانسه حقوق پناهجویان و مهاجران را تهدید می‌کند

دیده‌بان حقوق بشر در تاریخ ۶ نوامبر (۱۵ آبان ۱۴۰۲) در گزارشی اعلام کرد قانون‌گذاران فرانسه در حال بررسی پیش‌نویس قانون مهاجرت هستند که گفته می‌شود حقوق پناهجویان و مهاجران را تهدید می‌کند. قانونگذاران باید از اقدامات حفاظتی و رفتار انسانی اطمینان حاصل کنند.

به گفته گزارش، پیش‌نویس این قانون قرار است از ۶ نوامبر ۲۰۲۳ در سنای فرانسه مورد بحث قرار گیرد و انتظار می‌رود در ماه دسامبر به مجلس ملی راه یابد. دولت ابتدا این لایحه را در فوریه ارائه کرد، اما در ماه مارس به دلیل عدم حمایت مجلس، بحث را به تعویق انداخت.

²⁶ <https://www.hrw.org/news/2023/10/10/uk-abandon-rwanda-asylum-transfer-plan>

محقق ارشد اروپا در دیده‌بان حقوق بشر^{۲۷} گفت: مقامات فرانسوی دوباره در تلاش هستند تا مجموعه‌ای از اقدامات بسیار ناقص مهاجرت را ارائه دهند. تقسیم خانواده‌ها و کم کردن حقوق پناهنجویان پاسخی به نگرانی‌های امنیتی کشور نیست. در خصوص این لایحه نگرانی‌هایی وجود دارد که عبارتند از:

- مقرراتی برای تضعیف حمایت‌های موجود، هم برای اتباع خارجی که دستور خروج از فرانسه را گرفته‌اند و هم برای آن‌هایی که اجباراً اخراج شده‌اند.
- مقرراتی برای انصراف یا امتناع از تمدید اجازه اقامت برای شخصی که با «اصول جمهوری»^{۲۸} مطابقت ندارد.
- مقرراتی برای تضعیف حقوق استیناف برای پناهنجویان و رویه‌های اداری مربوط به مهاجران.
- گنجانیدن یک ماده محدود برای پایان دادن به بازداشت کودکان مهاجر زیر ۱۶ سال که از کودکان در سرزمین‌های ماورای دریای فرانسه و کسانی که در مرزها یا فرودگاه‌ها بازداشت می‌شوند محافظت نمی‌کند.

طبق گزارش، پیش‌نویس حاضر به مقامات این امکان را می‌دهد که حتی اگر شخصی در دسته یا دسته‌هایی قرار می‌گیرد که تحت حمایت قوانین موجود هستند، باز هم می‌توانند دستور خروج از خاک فرانسه را صادر کنند. حمایت‌های موجود به موقعیت‌های شخصی و خانوادگی مربوط می‌شود، مانند افرادی که قبل از سن ۱۳ سالگی وارد فرانسه شده‌اند، اقامت طولانی مدت در فرانسه دارند یا همسر و یا والدین یک تبعه فرانسوی هستند. دیده‌بان حقوق بشر گفت: پیش‌نویس قانون به مقامات اجازه می‌دهد تا در صورتی که رفتار تبعه خارجی به‌عنوان «تهدید جدی برای نظم عمومی» تلقی شود، علیرغم مبهم بودن اصطلاحات «تهدید جدی» و «نظم عمومی» در لایحه، این حمایت‌ها را نادیده بگیرند.

²⁷ Eva Cossé

²⁸ the principles of the Republic

به گفته گزارش، این لایحه همچنین حمایت‌های مربوط به اخراج را حذف می‌کند، یک اقدام اداری با هدف بیرون راندن یک تبعه خارجی از خاک فرانسه. بر اساس قوانین فعلی، یک تبعه خارجی که به‌طور نامنظم در فرانسه زندگی می‌کند و به‌عنوان یک «تهدید جدی برای نظم عمومی» تلقی می‌شود، می‌توان برای وی حکم اخراج صادر کرد، از جمله اگر این اتباع «رفتارهای مضر با منافع اساسی دولت» «درگیر بودن در تروریسم» یا «تشویق تبعیض، نفرت یا خشونت» را از خود نشان دهند.

دیده‌بان بیان می‌کند، در حال حاضر حمایت‌هایی در برابر اخراج اتباع خارجی وجود دارد که بازتاب دستور خروج از فرانسه است. این لایحه شرایطی را گسترده‌تر می‌کند که افراد قرار گرفته در دسته‌های محافظت‌شده در صورتی که «تهدیدی جدی برای نظم عمومی» تلقی شوند، می‌توانند اخراج شوند و اقدامات حفاظتی اندک برای دسته‌های به اصطلاح محافظت‌شده را لغو می‌کند. بر اساس قوانین موجود، اگر فردی حداقل به ۵ سال حبس محکوم شده باشد، می‌تواند اخراج شود. بر اساس قانون پیشنهادی، هر کسی به جرمی محکوم شود که می‌تواند محکومیت ۵ سال زندان را در پی داشته باشد، واجد شرایط اخراج می‌شود، حتی اگر مجازات بسیار کوتاه‌تری داشته باشد.

مدافع حقوق فرانسه که به‌شدت از کل این لایحه انتقاد داشته خاطر نشان کرد، تغییرات برنامه‌ریزی شده «به ضرر حمایت از حقوق اساسی خارجی‌ها» است. صندوق کودکان سازمان ملل متحد (یونیسف) نیز از این مقررات انتقاد کرد. یونیسف گفت که تضعیف حمایت‌ها در مورد اخراج و بازگرداندن اتباع خارجی به‌ویژه والدین کودکان فرانسوی، احتمالاً با کنوانسیون حقوق کودک سازمان ملل که فرانسه نیز عضو آن است و از زندگی خانوادگی و اصل عدم جدایی حمایت می‌کند در تضاد است.

گزارش بیان می‌کند علاوه بر این موارد، وزیر کشور فرانسه با اشاره به قاتل ادعایی یک معلم در مدرسه‌ای در فرانسه در سال ۲۰۱۸ اعلام کرد دولت قصد دارد ماده دیگری را به این لایحه اضافه کند تا اخراج اتباع خارجی مشکوک به «ایدئولوژی رادیکال» را آسان‌تر کند. مقامات فرانسوی اخراج اتباع خارجی را یک عامل مهم در مبارزه با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز می‌دانند، حتی اگر این به معنای تضعیف پادمان‌های حقوق باشد.

بر اساس گزارش، این لایحه همچنین یک ماده از قانون بحث‌برانگیز علیه «جدایی خواهی» را که توسط شورای قانون اساسی، بالاترین مرجع قانون اساسی فرانسه، به دلیل ابهام مورد انتقاد قرار گرفته بود، مجدداً معرفی می‌کند. این ماده به مقامات امکان می‌دهد تا اجازه اقامت افرادی را که «اصول جمهوری» را رعایت نمی‌کنند، پس بگیرند یا از تمدید آن امتناع کنند، اقدامی که به نظر می‌رسد مسلمانان را هدف قرار می‌دهد.

گزارش در ادامه می‌افزاید: این لایحه همچنین تضمین‌های رویه‌ای برای مهاجران و پناهجویان را تضعیف می‌کند، از جمله با تغییر هیئت‌های رسیدگی به درخواست‌های پناهندگی در اکثر موارد از سه قاضی به یک قاضی و حذف قضات متخصص از روند کار پناهندگان. مدافع حقوق فرانسه گفت که این اقدام خطر تضعیف حق راه‌حل مؤثر برای پناهجویان را به همراه دارد و احتمالاً «متقاضیان را از تضمین‌های رویه‌ای اساسی عادلانه، یعنی استقلال و بی‌طرفی محروم می‌کند».

دیده‌بان معتقد است این لایحه همچنین زمان محدود برای درخواست تجدیدنظر در فرآیندهای مختلف پناهندگی و مهاجرت را کاهش می‌دهد و جمع‌آوری مدارک مورد نیاز برای ارائه پرونده را برای مهاجران و پناهجویان دشوارتر می‌کند. مجموع این اقدامات، همان‌طور که در قوانین بین‌المللی و اروپایی الزامی است، حق راه‌حل مؤثر را تضعیف می‌کند.

طبق گزارش، این لایحه، بازداشت مهاجرتی کودکان زیر ۱۶ سال را در مراکز بازداشت اداری ممنوع می‌کند. اگرچه این یک گام مثبت است، اما همچنان اجازه بازداشت هزاران کودک از جمله کودکان بالای ۱۶ سال را می‌دهد. دادگاه اروپایی حقوق بشر بارها علیه بازداشت کودکان توسط فرانسه حکم داده است. دیده‌بان حقوق بشر گفت که قانونگذاران فرانسوی باید از این فرصت برای پایان دادن به بازداشت مهاجرتی همه کودکان استفاده کنند.

یکی دیگر از نگرانی‌هایی که در این گزارش به آن اشاره شده مربوط به اقدامات محدودکننده کودکان و بزرگسالان بدون همراه است که یونیسف آن را «به‌ویژه مشکل‌ساز» توصیف کرد. این لایحه پیشنهاد کرده کمک‌های پزشکی دولتی، سیستمی که به مهاجران غیرقانونی اجازه دسترسی به سلامت عمومی را می‌دهد، لغو شود.

گزارش بیان می‌کند این پیش‌نویس قانون در پرداختن به سیاست‌های سواستفاده‌گرانه و شیوه‌های مهاجرتی به‌ویژه توسط مقامات فرانسوی ناکام مانده است. برخی از این سیاست‌ها شامل آزار و اذیت توسط پلیس، محدودیت دسترسی به کمک‌های بشردوستانه، طرد کودکان بدون همراه در مرز فرانسه و ایتالیا و محرومیت از دسترسی کودکان بدون همراه در خاک فرانسه به خدمات حفاظتی و ضروری می‌باشد.

دیده‌بان در انتهای گزارش خود گفت: قانونگذاران فرانسوی باید در مورد اصلاحات مهاجرتی که فرانسه واقعاً به آن نیاز دارد، از جمله پایان دادن به بازداشت همه کودکان، دسترسی معنادار به پناهندگی، حمایت‌های مؤثر در برابر اخراج ناعادلانه و رفتار انسانی با افرادی که در حال حرکت و جابجایی هستند، فکر کنند. عقب انداختن حمایت از حقوق بشر فرانسه را امن‌تر نمی‌کند.^{۲۹}

²⁹ <https://www.hrw.org/news/2023/11/06/france-immigration-bill-threatens-rights>

۲. ممنوعیت تظاهرات در فرانسه به منزله نادیده گرفتن حق اعتراض

سازمان عفو بین‌الملل در ۱۶ اکتبر ۲۰۲۳، در گزارشی اعلام کرد این که برگزاری تظاهرات در حمایت از مردم فلسطین در فرانسه ممنوع شده، به نوعی حمله نامتناسب به حق اعتراض به عنوان یکی از حقوق اساسی افراد می‌باشد.

مدیر عفو بین‌الملل فرانسه،^{۳۰} در پی درخواست جرالدارمین،^{۳۱} وزیر کشور فرانسه، از فرمانداران این کشور برای ممنوعیت تظاهرات طرفداران فلسطینی گفت: ممنوعیت همه اقسام تظاهرات در حمایت از فلسطینیان در فرانسه به منزله حمله جدی و نامتناسب به حق تظاهرات و اجتماعات مسالمت‌آمیز است.

به گفته عفو بین‌الملل، در مواجهه با جنایات ارتكابی در جنوب اسرائیل و همچنین محاصره و بمباران‌های بسیار شدید در نوار غزه، مهم است که بازیگران جامعه مدنی بتوانند به‌طور مسالمت‌آمیز و علنی بسیج شوند، به‌ویژه از کسانی که در درگیری‌ها مشارکت دارند، بخواهند به قوانین بین‌الملل و حقوق غیرنظامیان مطابق اسناد بین‌المللی احترام بگذارند. به همین دلیل است که نمی‌توان حق حمایت مسالمت‌آمیز از حقوق مردم فلسطین را ممنوع کرد.

بر اساس این گزارش و بر اساس قوانین بین‌المللی، ممنوعیت تظاهرات تنها می‌تواند به‌عنوان آخرین راه‌حل در نظر گرفته شود. مقامات باید همیشه در وهله اول به دنبال حمایت و تسهیل حقوق آزادی بیان و تجمع مسالمت‌آمیز باشند.

در انتهای گزارش عفو اشاره می‌کند، ممنوعیت تنها در صورتی می‌تواند قانونی باشد که انگیزه آن یک تهدید خاص باشد و ثابت شود که هیچ اقدام دیگری وجود ندارد که محدودکنندگی کمتری ایجاد کند و باعث تضمین امنیت و نظم عمومی شود.^{۳۲}

³⁰ Jean-Claude Samouiller

³¹ Gerald Darmanin

³² <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2023/10/ban-on-protests-supporting-palestinians-is-disproportionate-attack-on-the-right-to-protest-in-france/>

۳. همدستی فرانسه با مصر در نقض جدی حقوق بشر

سازمان عفو بین‌الملل در تاریخ ۲۰ سپتامبر ۲۰۲۳، در گزارشی اعلام کرد حمله به روزنامه‌نگار برای سرپوش گذاشتن بر «الگوی همدستی در نقض جدی حقوق بشر» فرانسه می‌باشد.

اگنس کالامار، دبیر کل عفو بین‌الملل، در واکنش به بازداشت روزنامه‌نگار تحقیقی فرانسوی، آریان لاوریل^{۳۳} گفته است طبق گزارش این روزنامه‌نگار، اسناد فاش شده حاکی از آن است اطلاعات فرانسه برای هدف قرار دادن غیرنظامیان در مصر بکار گرفته شده است.

به گفته عفو این بسیار وحشتناک است که تقریباً دو سال پس از افشاگری‌ها مبنی بر اینکه فرانسه متهم به همدستی در اعدام‌های غیرقانونی صدها نفر در مصر بوده است، این روزنامه‌نگار است که جنایات این‌چنینی را افشا می‌کند و نه مسئولین.

گزارش بیان می‌کند این تنها موردی نیست که یک روزنامه‌نگار به علت محرمانه بودن منابع تهدید می‌شود. بلکه این اقدامات بخشی از حمله گسترده‌تر به روزنامه‌نگاران است که تلاش می‌کنند اقدامات غیر شفاف سرویس‌های اطلاعاتی فرانسه را افشا کنند.

به گفته گزارش، اسکلت‌ها و اجساد کشف شده در مرز مصر با لیبی به یک الگوی مخوف و مخفیانه از همدستی فرانسوی‌ها در نقض جدی حقوق بشر که توسط رژیم‌های متجاوز در سراسر منطقه انجام می‌شود اشاره می‌کند.

طبق گزارش این روزنامه‌نگار، مصر از اطلاعات فرانسه برای هدف قرار دادن قاچاقچیان در مرز لیبی و کشتن غیرنظامیان سوءاستفاده کرده است. این گزارش نشان داد که حداقل

³³ Ariane Lavrilleux

۱۹ بمب‌گذاری علیه غیرنظامیان بین سال‌های ۲۰۱۶ تا ۲۰۱۸ در ارتباط با اطلاعات فرانسه که به قاهره داده شده، رخ داده است.

۴. نیاز فرانسه به بررسی بین‌المللی نژادپرستی در پلیس خود

دیده‌بان حقوق بشر در تاریخ ۲۹ سپتامبر ۲۰۲۳، در گزارشی به وضعیت نژادپرستی در نیروی پلیس فرانسه اشاره کرده است.

سه ماه از تیراندازی پلیس به ناهل، نوجوان ۱۷ ساله فرانسوی با تباری از آفریقا می‌گذرد. قتل ناهل حداقل به‌عنوان یکی از پانزدهمین حوادث مرگبار در پلیس فرانسه می‌باشد. به اعتقاد دیده‌بان، نشست پنجاه و چهارم شورای حقوق بشر فرصتی مناسب برای ایجاد نگرانی در مورد نژادپرستی سیستماتیک در بین مجریان قانون فرانسه بوده که توسط بسیاری از نهادهای حقوق بشر سازمان ملل مطرح شده است.

در گزارش سؤال شده چه چیزی باعث افزایش اخیر حوادث مرگبار توسط پلیس در فرانسه شده است؟ به‌عنوان مثال، قانون امنیت عمومی که در سال ۲۰۱۷ به تصویب رسید، به‌طور خطرناکی دامنه استفاده پلیس از سلاح‌های خود را گسترش داد که بسیار فراتر از استاندارد ضرورت و تناسبی است که قبلاً بر استفاده پلیس از زور در کشور حاکم بود.

به گفته دیده‌بان، قتل ناهل را باید در چارچوب یک الگوی چندین ساله پلیس فرانسه قرار داد که افراد را بر اساس نژاد و قومیت به‌طور نامتناسب هدف قرار می‌دهد. توجه به ویژگی‌ها و مشخصات قومیتی توسط پلیس فرانسه نه تنها توسط گروه‌های جامعه مدنی، بلکه توسط نهادهای بین‌المللی و ملی حقوق بشر و به‌طور گسترده مستند و محکوم شده است.

طبق گزارش، در سال ۲۰۲۱، دیده‌بان حقوق بشر و پنج گروه فرانسوی و بین‌المللی حقوق بشر یک شکایت دسته‌جمعی علیه دولت فرانسه تنظیم تا خواستار اصلاحاتی شوند که به

استفاده از پروفایل‌های قومیتی سیستمیک توسط پلیس پایان دهد. با این حال، دولت فرانسه همچنان به نژادپرستی سیستماتیک در نیروهای پلیس خود ادامه می‌دهد.

به گفته گزارش، در آخرین برنامه اقدام در مورد ضد نژادپرستی، دولت فرانسه به‌طور کامل در رسیدگی به رفتارهای نژادی و قومیتی توسط پلیس ناکام ماند و یک فرصت کلیدی را برای مبارزه با اقدامات پلیسی تبعیض‌آمیز از دست داد، از جمله با ملزم کردن افسران پلیس به مستندسازی اطلاعات جمعیتی از ایستگاه‌های پلیس.

کارشناسان بین‌المللی و اتحادیه اروپا گفته‌اند که درخواست مستندسازی و جمع‌آوری داده‌های تفکیک‌شده در مورد نژاد و قومیت به مقامات و طرفداران این امکان را می‌دهد تا بهتر کمی‌سازی و با مظاهر نژادپرستی ساختاری مقابله کنند. با این حال، مقامات فرانسوی همچنان جمع‌آوری داده‌ها را ممنوع می‌کنند، شفافیت را خنثی و راه‌حل‌ها را تضعیف می‌کنند.

به اعتقاد دیده‌بان، قتل ناهل باید نقطه عطفی برای فرانسه باشد و این کشور بخشی از یک بحث جهانی در مورد روش‌هایی است که پلیس الگوهای گسترده‌تری از تبعیض‌های اجتماعی را تکرار و تشدید می‌کند.^{۳۴}

۵. رویکردهای متفاوت فرانسه درباره عدالت برای قربانیان جنایات سنگین

سازمان دیده‌بان حقوق بشر در تاریخ ۱۱ اکتبر ۲۰۲۳، در گزارشی به تغییرات تصویب شده توسط پارلمان در قانون فرانسه اشاره کرده که امکان تعقیب آسان‌تر جنایات جدی مانند جنایات جنگی، جنایات علیه بشریت یا نسل‌کشی را فراهم می‌کند و بیان کرده تغییرات بیشتری در قوانین داخلی مورد نیاز است.

³⁴ <https://www.hrw.org/news/2023/09/29/france-needs-international-scrutiny-its-police-racism>

گزارش بیان می‌کند اگر چه برخی تغییرات یک گام رو به جلو است، اما به همه چیزهایی که سیستم قضایی فرانسه را از تعقیب جرائم جدی باز می‌دارد، توجه نمی‌شود. تحقیقات و پیگرد جرایم سنگین در فرانسه بر اساس قانونی در سال ۲۰۱۰ صورت گرفته که توانایی مقامات قضایی فرانسه را برای پیگیری پرونده‌های مربوط به جرایم جدی که در فرانسه ارتکاب نیافته یا توسط یا علیه یک شهروند فرانسوی انجام نشده است، مختل می‌کند. گنجاندن «قاعده جرم دوگانه» که در قانون استرداد به کار می‌رود، بدین معناست که اگر جنایاتی مانند نسل‌کشی، جنایات جنگی خاص و جنایات علیه بشریت به صراحت در قوانین داخلی کشور محل ارتکاب جرم شناخته نشده باشند، نمی‌توان آنها را جرم دانست و در فرانسه تحت پیگرد قانونی قرار گرفت.

طبق گزارش، سازمان‌های حقوق بشر، گروه‌های قربانیان و اعضای پارلمان سال‌ها بر دولت فرانسه فشار آورده‌اند تا با حذف این و سایر محدودیت‌ها، قانون را اصلاح کند. در ماه مه، پرونده‌های مربوط به سوریه باعث شد تا عالی‌ترین دادگاه فرانسه تفسیر قانون جرم دوگانه را روشن کند که بحث‌های جدیدی را در پارلمان به راه انداخت. با موافقت کنار گذاشتن قانون جرم دوگانه در این موارد، پارلمان امکان تعقیب تعداد بالقوه و قابل توجهی از جنایات بین‌المللی ارتكابی در خارج از فرانسه را فراهم کرده است.

دیده‌بان می‌افزاید: برخی از موانع همچنان باقی مانده است. قانون فرانسه همچنان ایجاب می‌کند که مظنون «محل اقامت معمول» خود را در فرانسه برای پیگیری جرایم جدی داشته باشد. گروه‌های حقوق بشر استدلال می‌کنند که تغییرات اخیر ممکن است این محدودیت را تشدید کرده باشد و ممکن است منجر به این شود که افراد دخیل در جنایات سنگین بتوانند در فرانسه بمانند و در عین حال از پاسخگویی فرار کنند.

علاوه بر این، برخلاف سایر جرایم در فرانسه، دادستان‌ها در تصمیم‌گیری در مورد پیگیری پرونده‌های جنایات سنگین اختیار خود را حفظ می‌کنند. دادستان‌های فرانسه همچنین باید

بررسی کنند که آیا هر دادگاه ملی یا بین‌المللی دیگری قبل از شروع تحقیقات صلاحیت خود را اعلام کرده است یا خیر. این محدودیت‌ها همچنان پابرجاست.

به نظر می‌رسد فرانسه به‌طور هم‌زمان در عدالت بین‌المللی پیشرفت می‌کند و در عین حال به عقب می‌افتد. قربانیان و بازماندگان مستحق تعهد همه‌جانبه مقامات فرانسوی در زمینه پاسخگویی هستند و این از داخل کشور شروع می‌شود و باید اطمینان حاصل شود که اصول اعلام شده فرانسه در مورد عدالت بین‌المللی به طور کامل در قوانین فرانسه منعکس شده است.^{۳۵}

۶. یافته‌های کمیته حقوق زنان سازمان ملل درباره فرانسه

کمیته رفع تبعیض علیه زنان سازمان ملل در تاریخ ۳۰ اکتبر ۲۰۲۳، به آخرین یافته‌های خود در مورد فرانسه اشاره کرده است.

یافته‌ها حاوی جنبه‌های مثبت اجرای کنوانسیون رفع همه اشکال تبعیض علیه زنان و همچنین نگرانی‌ها و توصیه‌های اصلی کمیته است.

با توجه به تعریف بسیار محدودکننده تجاوز جنسی که مبتنی بر عدم رضایت به دلیل خشونت، تهدید یا اجبار است، کمیته نگران است که این امر امکان محکومیت را محدود می‌کند و روند کیفری را برای شاکیان دشوار می‌سازد.

این کمیته به فرانسه توصیه کرد که قانون جزا را اصلاح کند تا اطمینان حاصل شود که تعریف تجاوز جنسی مبتنی بر عدم رضایت است، شامل هرگونه عمل جنسی بدون رضایت و در نظر گرفتن همه شرایط اجباری، مطابق با استانداردهای بین‌المللی حقوق بشر می‌شود.

³⁵ <https://www.hrw.org/news/2023/10/11/france-delivers-mixed-messages-justice-victims-grave-crimes>

همچنین کمیته سولاتی را در مورد اقدامات ناکافی دولت برای تشویق سرمایه‌گذاری خصوصی در بخش دو میدانی زنان، به‌ویژه در آستانه بازی‌های المپیک ۲۰۲۴، مطرح کرد. کمیته همچنین به دولت فرانسه توصیه می‌کند که مکانیسم‌ها و مقررات نظارتی را برای تحریک سرمایه‌گذاری خصوصی در مهارت‌ها و استعداد‌های ورزشی زنان و استفاده از بازی‌های المپیک ۲۰۲۴ برای معرفی بهتر پتانسیل‌های ورزشی زنان و ترویج سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در زنان و ورزش تقویت کند.^{۳۶}

³⁶ <https://www.ohchr.org/en/press-releases/2023/10/un-womens-rights-committee-publishes-findings-albania-bhutan-france>

